

NR VIII/2012 (514)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

19 LUTEGO 2012

Sam Jezus Chrystus jest „Amen”^{Ap 3,14}. On jest ostatecznym „Amen” miłości Ojca wobec nas; On przyjmuje i dopełnia nasze „Amen” powiedziane Ojcu: „Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są „tak” Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze „Amen” Bogu na chwałę”^{2 Kor 1, 20} [KKK, 1528]

SIÓDMA NIEDZIELA ZWYKŁA

Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA Iz 43, 18-19, 21-22, 24b-25

To mówi Pan:

„Nie wspominajcie wydarzeń minionych, nie roztrząsajcie w myśli dawnych rzeczy. Oto Ja dokonuję rzeczy nowej: pojawia się właśnie. Czyż jej nie poznajecie? Otworzę też drogę na pustyni, ścieżyny na pustyńniku.

Lud ten, który sobie utworzyłem, opowiadać będzie moją chwałę.

Lecz ty, Jakubie, nie wzywałeś Mnie, bo się Mną znudziłeś, Izraelu.

Raczej Mi przykrość zadałeś twoimi grzechami, występami twoimi Mnie zamęczasz. Ja, właśnie Ja przekreślam twoje przestępstwa i nie wspominam twych grzechów”.

PSALM RESPONSORIJNY Ps 41, 2-3, 4-5, 13-14

REFREN: Uzdrów mnie, Panie, bo bardzo zgżeszylem

Błogosławiony człowiek, który myśli o biednym, ocali go Pan w dniu nieszczęścia.

Pan go ustrzeże, zachowa przy życiu, uczyni szczęśliwym na ziemi

i nie odda w moc jego wrogów.

Pan mu pomoże na łożu boleści, podczas choroby poprawi mu postanie.

Mówię: „O Panie, zmiłuj się nade mną, uzdrów mnie, bo zgżeszylem przeciw Tobie!”.

A Ty mnie podtrzymasz dzięki swej prawości i na wieki umieścisz przed Twoim obliczem.

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, aż po wszystkie wieki.

Z DRUGIEGO LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO KORYNTIAN 2 Kor 1,18-22

Bracia:

Bóg mi świadkiem, że w tym, co do was mówię, nie ma równocześnie „tak” i „nie”. Syn Boży, Chrystus Jezus, Ten, którego głosiłem wam ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był „tak” i „nie”,

lecz dokonano się w Nim „tak”.

Albowiem ile tylko obietnic Bożych, wszystkie są w Nim „tak”.

Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze

„Amen” Bogu na chwałę.

Tym zaś, który umacnia nas wespół z wami w Chrystusie i który nas namaścił, jest Bóg.

On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek

Ducha w sercach naszych.

AKLAMACJA Łk 4,18

Alleluja, Alleluja

Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł

dobrą nowinę,

wieźniom głosił

wolność.

SŁOWA EWANGELII

WEDŁUG ŚW. MATEUSZA

Mk 2, 1-12

Gdy po pewnym czasie Jezus wrócił do Kafarnaum,

posłyszeli, że jest w domu. Zebrali się

tylu ludzi, że nawet przed

drzwiami nie było miejsca,

a On głosił im naukę.

Wtem przyszli do Niego z paralitykiem, którego niosło czterech.

Nie mogąc z powodu tłumu wnieść go

do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili łożo, na którym leżał paralityk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralityka: „Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy”.

A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w duszy: „Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, jeśli nie Bóg sam jeden?”.

Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: „Czemu nurtujecie te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej powiedzieć do paralityka: „Odpuszczają ci się twoje grzechy”, czy też powiedzieć: „Wstań, weź swoje łożo i chodź?”. Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – rzekł do paralityka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łożo i idź do domu!”.

On wstał, wziął zaraz swoje łożo i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieni się wszyscy i wielbili Boga, mówiąc: „Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego”.

Il. po lewej: **UZDROWIENIE PARALITYKA**: DURAMEAU, Ludwik-Jakub (1733, Paryż – 1796, Wersal), 1782, olejny na płótnie; kaplica Trójcy Świętej; Châteaueu; Fontainebleau; źródło: imagesbible.com

PATRON TYGODNIA: BŁ. MARIA JULIA RODZIŃSKA, MĘCZENNICA

Stanisława Maria Józefa urodziła się 16.iii.1899, w Nawojowej, w diecezji tarnowskiej. Była drugą z pięciorga dzieci organisty Michała Jana i Marianny.

Kiedy miała lat osiem, utraciła matkę, dwa lata później zmarł ojciec. Odtąd wychowywały ją siostry dominikanki...

Mając 17 lat odbyła w Tarnobrzegu-Wielowsi postulat dominikański i złożyła pierwsze śluby, przyjmując imię Marii Julii.

Zrobiła maturę i w 1919 rozpoczęła posługę w Mielżyńcu, w zakładzie dla sierot. Odtąd całe jej życie będzie wypełnione służbą dzieciom pozbawionym rodziców...

W 1922 wysłana została do Wilna, gdzie uzyskała patent stałej nauczycielki.

5.viii.1924 „**dobrowolnie i świadomie dla doskonałej Służby Bożej i zapewnienia sobie zbawienia**” złożyła śluby wieczyste.

W 1926 została dyrektorem szkoły powszechnej, a w 1934 zakładu dla sierot. Była też przełożoną domu zakonnego...

Należała do najwybitniejszych wileńskich pedagogów, powszechnie szanowana zarówno za swoje całkowite oddanie dzieciom, jak za różne nowatorskie w tamtym czasie inicjatywy: np. znana była jako organizatorka kolonii dla najbardziej niezdolnych dzieci. Społeczeństwo Wilna nazywało ją „**matką sierot**”...

Po wybuchu II wojny światowej w Wilnie przetrwała aneksję litewską, okupację rosyjską i najazd niemiecki. Życie religijne i narodowe zeszło do podziemia. Maria Julia rozpoczęła tajne nauczanie: języka polskiego, religii i historii.

W 12.vii.1943 została, wraz z trzema współsiostrami, aresztowana i uwięziona w więzieniu Gestapo na Łukiszczach w Wilnie, miejscu kaźni wielu Polaków.

Przetrzymywano ją w „**cementowej szafie, w której można było tylko siedzieć**”, z małym dopływem powietrza, w niezmienionej pozycji ciała, około roku. Torturowana, szczykanowana fizycznie i psychicznie, nie zalała się.

W vii.1944 przewieziono ją bydlęcym wagonem do niemieckiego obozu koncentracyjnego Stutthof. Odtąd była już tylko numerem: 40992.

Umieszczono ją w żydowskiej części obozu. Ci, co przeżyli, świadczą o niej: „**Była szlachetna, chętna do pomocy i dobra. Pełniła dzieła miłosierdzia w obozie, gdzie zapomniano, że w ogóle istnieje miłosierdzie**”

„Ewa Hoff, niemiecka Żydówka, 13.xii.1945”
Z obozowego, jakże potrzebnego, chleba zrobiła różaniec: modlitwy – na kolanach! – nie przerywała nawet gdy do baraku niespodziewanie wpadali funkcjonariusze. I to oni wycofywali się z baraku, tracąc pozorną pewność siebie...

Maria Julia zaczęła pomagać przetrzymywanym w baraku nr 30 – zwanym „umieralnią” – więźniarkom, polskim i żydowskim, chorym na tyfus. Umierały w samotności, nikt – ani Niemcy, ani więźniowie – się nimi nie interesował.

A siostra Maria Julia zwiłzała im usta z trudem zdobytą wodą...

Pozostawiona z umierającymi, izolowanymi od reszty obozu, kobietami zmarła 20.ii.1945, zarażona tyfusem...

„**Nagie ciało Siostry Marii Julii, położone na stosie trupów, ktoś okrył kawałkiem jakiegos materiału, co w tamtych warunkach na pewno było hołdem większym jeszcze niż dzisiaj kompania honorowa na pogrzebie**”
„o. Jacek Salij, „Varia”

W 13.vi.1999 w Warszawie została ogłoszona błogosławioną przez Jana Pawła II w grupie 108 męczenników II wojny światowej.

il. BŁ. MARIA JULIA RODZIŃSKA Z DZIEĆMI: lata 1930-te, Wilno; źródło: dominikanki.pl

INFORMACJE PARAFIALNE

- **22.II (środa): ŚRODA POPIELCOWA.** Rozpoczyna się **WIELKI POST**, czas duchowego przygotowania do jak najpełniejszego przeżycia tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa – wydarzeń, poprzez które dokonało się nasze odkupienie.
- † Msze św. o **8:45, 15:45** (dla dzieci) i **18:00**.
- † Posypanie głów popiołem, na znak rozpoczęcia pokuty, w czasie każdej Mszy św.
- † **OBOWIĄZUJE POST ŚCISŁY**, tzn. wolno zjeść jeden posiłek do syta i dwa bardzo skromne, oraz należy powstrzymać się od pokarmów mięsnych.
- Nabożeństwa wielkopostne w naszej parafii będą odprawiane według następującego porządku:
- † **DROGA KRZYŻOWA** - w każdy piątek Wielkiego Postu:
- ✱ o **15:45** (dla dzieci).
 - ✱ o **17:30** (dla dorosłych).
- † **GORZKIE ŻAŁE** - w każdą niedzielę Wielkiego Postu, bezpośrednio **po sumie** (o **12:00**), w okresie Wielkiego Postu za udział w Gorzkich Żałach można, raz w tygodniu, uzyskać - we wszystkich kościołach w Polsce - **odpust zupełny** (pod zwykłymi warunkami, tzn. stan łaski uświęcającej, Komunia św., modlitwa w intencjach Ojca św.).
- **18-19.III (niedziela-poniedziałek):** Gościć będziemy, w ramach pasterskiej wizytacji, Naszego Arcypasterza, **J. Em. ks. Kazimierza kard. Nycza**. Taka wizytacja odbywa się raz na 5 lat (ostatnia w 2007 r.). W związku z tym przesunięciu ulegną rekolekcje wielkopostne, które rozpoczną się 25.III. Osoby, które zamawiały Mszę św. na 18.III na **12:00** proszone są o zgłoszenie się do księży...

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

20.II (poniedziałek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Stanisławy ZDUŃCZYK, w 1 rocznicę śmierci, Marty BARAN i Krzysztofa KUBSIKA
21.II (wtorek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	Msza św. DZIĘKCZYNNĄ
22.II (środa)	8 ⁴⁵ 15 ⁴⁵ 18 ⁰⁰	† Stefana WOJTCZAKA, w miesiąc po śmierci
23.II (czwartek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Edwarda STĘPNIKA
24.II (piątek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Kazimierzy, w 35 rocznicę śmierci, i Eugeniusza BARTOSZEWSKICH, i zmarłych z rodziny GAWDZIKÓW
25.II (sobota)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Marka MAKOWSKIEGO, w 4 rocznicę śmierci, Czesława, Aurelii i Waldemara MAKOWSKICH, Kazimierza i Janiny ŚWIERNOGÓW, Bożeny BEDNARSKIEJ
26.II (niedziela)	8 ⁴⁵ 10 ³⁰ 12 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	† Stefana RAWSKIEGO, w 16 rocznicę śmierci, Zofii, Stefanii, Stefana RAWSKICH, Rozalii i Marcina BOROWSKICH † Leszka i Macieja MATEJAKÓW † Wioletty SOBCZYŃSKIEJ, w 2 rocznicę śmierci † Arkadiusza GRZANKI

POLSKIE MADONNY (159): MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY W NIEDŹWIADACH

Klasztor karmelitanek bosych w Niedźwiadach k. Kalisza, gdzie króluje **MATKA BOŻA NIEUSTAJĄCEJ POMOCY**, wywodzi się ze Lwowa.

Pierwszy klasztor karmelitanek w tym mieście, ufundowany przez Jakuba i Teofilę Sobieskich, rodziców króla Jana III Sobieskiego, skasowany został przez rosyjskie władze zaborcze. Drugi, w 1880, ufundowała hrabina Karolina Raczyńska i wtedy, w darze od bpa krakowskiego, Albina Dunajewskiego, siostry otrzymały ikonę **BOGURODZICY**, przywiezioną z Rzymu.

Przez pewien czas spowiednikiem, a potem przełożonym i wizytatorem konwentu, był św. Rafał Kalinowski...

Ikona **MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY** cieszyła się wielką czcią lwowian, bo za **JEJ** pośrednictwem otrzymywano wiele łask i cudów, i dlatego pierwszej koronacji, koronami prywatnymi, dokonał abp lwowski Bolesław Twardowski, 25.VI.1939, tuż przed czwartym rozbiorem Rzeczypospolitej...

Siostry przeżywały we Lwowie pierwszą okupację rosyjską i wywózki setek tysięcy Polaków na Syberię, okupację niemiecką i holokaust „wołyński” z rąk ukraińskich nacjonalistów, oraz nadejście drugiej okupacji rosyjskiej. W 1945 rozpoczęła się ostatnia stacja krzyżowej drogi naszych Kresów – wygnanie pod bagietką rosyjskim. Rok później do wyjazdu do okrojonej Polski zmuszono karmelitanki bose ze Lwowa...

„Wśród jęku i płaczu ludzi, i śpiewów pożegnalnych po Mszy św. **PAN JEZUS** opuścił tabernakulum – zamknięty kościół [...]” – zapisały w kronikach...

Wyjeżdżając wzięły najcenniejszy skarb – ikonę **BOGURODZICY**, która dzieliła w ten sposób tułaczę życie swoich córek.

Wzięły ze sobą także urnę z sercem abpa Twardowskiego, który w testamentie (zmarł w 1944) wyraził życzenie, by jego serce spoczęło u stóp **TEJ**, której oddał całe swoje życie...

Po krótkim pobycie w Przemyślu przyjechały, na zaproszenie Karola Radońskiego, ordynariusza włocławskiego, do Kalisza.

W nowym klasztorze wspólnota mieszkała do 1969, gdy komuniści postanowili przeprowadzić „niezbędną” drogę akurat przez ogród klasztorny...

Z pomocą przyszła p. Janina Skowrońska, z pochodzenia Rosjanka, żona byłego zesłańca na Sybir. Ofiarowała zgromadzeniu teren w pobliskich Niedźwiadach. Tu kamień węgielny pod nowy klasztor klauzurowy położył w 1971 Prymas Tysiąclecia, Stefan kard. Wyszyński. Dwa lata później, w 1973, **MATKA BOŻA NIEUSTAJĄCEJ POMOCY**, miała Swoją nową dom...

Obok **OBRAZU** siostry umieściły przywiezioną ze Lwowa urnę z sercem abpa Twardowskiego, spełniając jego ostatnią wolę.

Korony papieskie na skronie **DZIECIĄTKA JEZUS** i **JEGO MATKI**, podczas swojej czwartej pielgrzymki do Polski, nałożył 7.VI.1991 Jan Paweł II we Włocławku. Wtedy też wypowiedział pamiętne słowa, jakże aktualne i dziś: „Jeżeli będziecie żyli wedle ciała” - pisze Apostoł - „czeka was śmierć”^{Rz 8.13}. **Ciało samo nie ma innej perspektywy - tylko duch ją ma. 'Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli'^{Rz 8.13}. **A siły ducha są w człowieku. I działa też w sercach ludzkich miłość, która jest z DUCHA ŚWIĘTEGO.****

A zatem - podjąć to, co każdy z nas ma w sobie z ducha i z **DUCHA ŚWIĘTEGO**. Nie dać się też uwikłać całej tej cywilizacji pożądania i użycia, która panoszy się wśród nas i nadaje sobie nazwę europejskości, panoszy się wśród nas, korzystając z różnych środków przekazu i uwodzenia. Czy jest to cywilizacja - czy raczej antycywilizacja? Kultura - czy raczej antykultura? Tu trzeba wrócić do elementarnych rozróżnień. Przecież kulturą jest to, co czyni człowieka bardziej człowiekiem. Nie to, co tylko „żyje” jego człowieczeństwo.”

Na zakończenie dodał: „Na [...] wszystkich drogach waszego życia towarzyszyła wam zawsze **MARYJA** [...]. To właśnie tutaj znaleźli gościnnie obraz **MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY**, przybyły ze Lwowa, który dzisiaj uroczysto otrzymał korony papieskie. [...] Oddaję was w maczyne ręce **BOGARODZICY** oraz pod opiekę św. Józefa z Kalisza”...

Obecnie tworzona jest nowa fundacja Karmelu na dalekiej Syberii – w Uolu Syberyjskim, miejscu zesłania św. Rafała Kalinowskiego, ich dawnego spowiednika. Wypełnia się w ten sposób życzenie wyrażone w 1989, podczas uroczystości 50 rocznicy pierwszej koronacji: „Niech **MATKA BOŻA**, która przyszła ze wschodnich kresów, stanie się nadzieją na pobratanie Zachodu ze Wschodem”^{ks. Stanisław Piotrowski}.

ii: **MATKA BOŻA NIEUSTAJĄCEJ OPIEKI**: karmel, Niedźwiady k. Kalisza; źródło: www.karmelcibosi.pl

TĘSKNO MI PANIE...

Do kraju tego, gdzie kruszynę chleba
Podnoszą z ziemi przez uszanowanie
Dla darów Nieba.

Tęskno mi, Panie.

Do kraju tego, gdzie winą jest duża
Popsować gniazdo na gruszy bocianie,
Bo wszystkim służy.

Tęskno mi, Panie.

Do kraju tego, gdzie pierwsze ukłony
Są, jak odwieczne Chrystusa wyznanie,
„Bądź pochwalony!”

Tęskno mi, Panie.

Do bez-tęsknoty i do bez-myślenia,
Do tych, co mają tak za tak – nie za nie
Bez światło-cienia.

Tęskno mi, Panie.

NORWID, Cyprian Kamil (1821, Łasków: Gluche – 1883, Paryż, fragment).

ii: **CYPRIAN KAMIL NORWID**: DZWIGAJ, Czesław (ur. 1950, Nowy Wiercil), 1993, płaskorzeźba, brąz, krypta wieszczów, Wawel; źródło: pl.wikipedia.org

niedziela i uroczystości obowiązujące:	08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
MSZE ŚWIĘTE święta pracujące:	08:45, 18:00
dni powszednie:	Patrz – intencje parafialne
tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl	
KANCELARIA PARAFIALNA poniedziałek - piątek	08:00-09:30, 17:00-19:00
soboty, niedziele i święta:	Nieczynna
WWW www.swzygmunt.knc.pl	
Ks. Jacek Dzikowski, Wikariusz Dariusz Kij	